

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 607/2024-23

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a zo sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **Juraj Molota – MBH**, IČO 17 829 615, Košovská cesta 21D, Prievidza, zastúpeného **AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o.**, Kmeťova 26, Košice, proti postupu Okresného súdu Žilina v konaní sp. zn. 4C/18/2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 11. januára 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“). Tiež navrhuje prikázať okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov, priznať finančné zadostučinenie 200 eur a náhradu trov konania.
2. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal 24. júna 2019 návrh na vydanie platobného rozkazu na Okresnom súde Banská Bystrica z titulu náhrady škody z poisťnej udalosti zo 16. novembra 2018. Okresný súd Banská Bystrica vydal 24. júla 2019 platobný rozkaz.
3. V dôsledku podaného odporu bola vec postúpená 18. novembra 2019 na Okresný súd Žilina. Okresný súd rozsudkom z 30. marca 2022 žalobe vyhovel. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 30. februára 2022. Podľa tvrdení sťažovateľa bolo súdu 14. novembra 2022 zaslané vyčíslenie trov konania. Sťažovateľ márne adresoval okresnému súdu žiadosť o rozhodnutie o výške trov konania 26. júla 2023.
4. Sťažovateľ namieta, že konanie o výške trov konania je zdĺhavé, nehospodárne a neefektívne. Celková dĺžka konania trvá viac ako päť rokov, z toho o výške trov konania nebolo rozhodnuté

ani po takmer dvoch rokoch. Sťažnosť pre nečinnosť adresovanú predsedovi okresného súdu využil. Podpredsedníčka listom č. 1SprS/222/2023 zo 14. novembra 2023 ozrejmila, že prijala opatrenia, aby k zbytočným priet'ahom v namietanom konaní nedochádzalo. V závere uviedol, že agenda rozhodovania o výške trov konania patrí do všeobecnej agendy vyššieho súdneho úradníka.

II.

Vyjadrenie okresného súdu

5. Okresný súd v doručenom vyjadrení poukázal na to, že proti zákonnej sudkyni bol pre jej nečinnosť podaný Najvyšším správnym súdom Slovenskej republiky návrh na disciplinárne konanie, čo spôsobilo priet'ahy pri rozhodovaní o výške trov konania. Bez ohľadu na to však okresný súd zároveň uviedol, že o nich bolo rozhodnuté ešte pred podaním ústavnej sťažnosti – uznesením vyššieho súdneho úradníka z 29. novembra 2023. Toto uznesenie bolo doručené sťažovateľovi 30. novembra 2023 a právnemu zástupcovi žalovanej strany 5. decembra 2023. Vzhľadom na to, že vo vzťahu k tomuto uzneseniu ani jedna strana nepodala sťažnosť, uznesenie nadobudlo právoplatnosť 21. decembra 2023.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

6. Podstata námietok sťažovateľa spočíva v konštatovaní nečinnosti okresného súdu v napadnutom konaní vo fáze rozhodovania o výške náhrady trov konania.

7. Ústavný súd už stabilne rozhoduje (napr. II. ÚS 12/01, I. ÚS 562/2015), že ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade všeobecnými súdmi) ešte trvá. Ak v čase, keď sťažnosť ústavnému súdu došla, už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného základného práva, ústavný súd sťažnosti zásadne nevyhoví.

8. Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy v nadväznosti na vyslovenie porušenia čl. 48 ods. 2 ústavy v spojení s čl. 6 ods. 1 dohovoru je teda to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcejmu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo. Preto ak je zrejmé, že v čase, keď bola sťažnosť ústavnému súdu doručená, už k priet'ahom v konaní nedochádza, je daný dôvod na nevyhovenie takejto sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť (I. ÚS 410/2017), resp. jej nevyhovenie.

9. Ako vyplýva z doručeného vyjadrenia mestského súdu (a potvrdzuje to aj obsah súdneho spisu, ktorý si ústavný súd na účely tohto konania vyžiadal), 29. novembra 2023 vyšší súdny úradník uznesením č. k. 4C/18/2021-166 rozhodol o trovách konania. Toto uznesenie bolo doručené právnemu zástupcovi sťažovateľa 30. novembra 2023 a právnemu zástupcovi žalovanej strany 5. decembra 2023. Vzhľadom na to, že vo vzťahu k tomuto uzneseniu ani jedna strana nepodala sťažnosť, uznesenie nadobudlo právoplatnosť 21. decembra 2023 – teda zjavne ešte predtým,

ako bola podaná ústavná sťažnosť (11. januára 2024, pozn.). S ohľadom na uvedené ústavný súd ústavnej sťažnosti sťažovateľa nevyhovel.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. mája 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu